

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 8Csp/24/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519200287
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2019:8519200287.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom Mgr. Vladimírom Gurkom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, pr. zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, AK so sídlom Mýtna 48, Bratislava proti žalovanej: Z. U., nar. X.X.XXXX, bytom S. XXXX/XXX, XXX XX K. R., občan SR v konaní o zaplatenie 5 386,XX eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd konanie z a s t a v u j e v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 4 039,24 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4 039,24 eur od 21.1.2019 do zaplatenia.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Súd n e p r i z n á v a žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu, spol. Všeobecná úverová banka, a.s., sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy vo výške 5 386,01 eur, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 5 386,01 eur od 21.1.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 4.10.2013 uzavrel so žalovanou zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VUB, a.s. (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 % ročne. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 2 250 eur a bola povinná platiť mesačnú splátku vo výške 75 eur. Žalovaná suma predstavuje celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy, a to ani napriek výzvam žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 19.1.2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom k 31.12.2018. Konečný dlh žalovanej predstavuje sumu 5 386,01 eur. Keďže žalovaná neuhradila dlžnú sumu ani do 20.1.2019, t.j. v lehote splatnosti, vznikol mu nárok aj na úroky z omeškania od nasledujúceho dňa.

3. Právny predchodca žalobcu k žalobe na preukázanie svojich tvrdení pripojil zmluvu o aktivácii pôžičkovej karty Quatro č. XXXXXXXXX zo dňa 4.10.2013, Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. účinné od 15.7.2013 (ďalej aj „OP“) a výpis z Pôžičkovej karty Quatro od 11.10.2013.

4. V priebehu konania nový právny predchodca pôvodného aj súčasného žalobcu predložil súdu podanie, ktorým oznámil prevzatie zastúpenia a postúpenie pohľadávky uplatnenej v tomto konaní

na spol. Intrum Slovakia, s.r.o. a navrhol pripustiť zmenu na strane žalobcu, s čím postupník súhlasil. K návrhu bolo pripojené odvolanie plnej moci, 2 plnomocenstvá od postupca aj postupníka, Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 19.3.2018, príloha č. 3 Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok s identifikáciou pohľadávky uplatnenej v tomto konaní, oznámenie o postúpení pohľadávky adresované žalovanému a výpis z poštovej knihy preukazujúci odoslanie oznámenia. Uznesením č.k. 8Csp/24/2019-48 zo dňa 21.5.2019 súd pripustil zmenu na strane žalobcu v zmysle podaného návrhu.

5. Na výzvu súdu adresovanú právnenému zástupcovi žalobcu na predloženie spôsobu výpočtu jednotlivých uplatňovaných položiek žalovanej sumy, na vysvetlenie niektorých uplatňovaných položiek, na vyjadrenie sa, či jeho právny predchodca nejakým spôsobom ukončil právny vzťah so žalovanej a k výške úverového rámca pri uzatvorení zmluvy žalobca ani jeho právny zástupca v určenej lehote nereagovali.

6. Súd poučil žalovanú o jej procesných právach a povinnostiach, ktoré žalovanej poslal spolu so žalobou a jej prílohami a uznesením, ktorým ju vyzval, aby sa k nej vyjadrila, uviedla rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva a označila dôkazy na preukázanie jej tvrdení. Žalovaná sa k žalobe a jej prílohám nevyjadrila, aj keď jej tieto boli riadne doručené.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal strany sporu, žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu. Pred pojednávaním právny zástupca žalobcu podaním odoslaným elektronicky dňa 28.10.2019 ospravedlnil svoju neúčast' a neúčast' žalobcu na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a hospodárnosti konania. Ďalej uviedol, že právny predchodca žalobcu listom zo dňa 5.3.2016 vyhlásil okamžitú splatnosť pohľadávky v súlade s čl. V bod 35 písm. a) OP z dôvodu porušenia platobnej disciplíny. Zároveň vzal žalobu späť v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 4 039,24 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania a v tejto časti navrhol konanie zastaviť a vrátiť pomernú časť súdneho poplatku. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby žiadal zaviazať žalovanú na zaplatenie sumy 1 346,77 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne z tejto sumy od 21.1.2019 do zaplatenia. Uvedená suma predstavuje rozdiel medzi čerpanými finančnými prostriedkami a úhradami žalovanej. K svojmu vyjadreniu pripojil oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 5.3.2016, predžalobnú upomienku zo dňa 3.2.2016 a doklad o jej doručení žalovanej a opakovane aj OP účinné od 15.7.2013.

8. Nariadeného pojednávania konaného dňa 4.11.2019 sa nezúčastnili strany sporu, žalovaná svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnila, aj keď jej bolo predvolanie riadne a včas doručené. ani právny zástupca žalobcu. Súd preto prejednal vec aj v neprítomnosti strán sporu a ich zástupcov.

9. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi doloženými žalobcom k žalobe a k jeho vyjadreniu ako sú uvedené vyššie (v bodoch 3 a 7 tohto odôvodnenia), zistil tento skutkový stav:

10. Právny predchodca žalobcu, za ktorého konala spol. Consumer Finance Holding, a.s., uzavrel so žalovanou dňa 4.10.2013 zmluvu o aktivácii pôžičkovej karty Quatro. Podľa tejto zmluvy bol predschránený úverový rámec vo výške 2 400 eur so schválenou mesačnou splátkou 80 eur. Úroková sadzba bola v zmluve uvedená vo výške 1,9 % mesačne, t.j. 22,80 % ročne. Žalovaná začala využívať platobnú kartu dňa 11.10.2013, pričom do 13.10.2013 vyčerpala spolu sumu 1 650 eur a úver splácala splátkami vo výške 55 eur. Od tohto dňa do 25.9.2015 čerpala žalovaná peňažné prostriedky v celkovej výške 2 805,77 eur a jednotlivými splátkami uhradila sumu 1 460 eur, a to 17 splátkami po 55 eur od 21.11.2013 do 18.3.2015 a 7 splátkami po 75 eur od 20.4.2015 do 18.11.2015. Okrem toho boli žalovanej účtované rôzne poplatky, úroky a úroky z omeškania. Vzhľadom na omeškanie žalovanej s viac ako 3 splátkami právny predchodca žalobcu listom označeným ako predžalobná upomienka zo dňa 3.2.2016 vyzval žalovanú na úhradu dovtedy dlžných splátok do 10.2.2016 s tým, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 12/2015, bude právny predchodca žalobcu oprávnený úver zosplatiť. Túto upomienku si žalovaná prevzala dňa 8.2.2016. Keďže žalovaná na upomienku nereagovala, právny predchodca žalobcu vyhotovil dňa 5.3.2016 oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktorým oznámil žalovanej, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu a žiadal žalovanú o jeho úhradu. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola pohľadávka uplatnená v tomto konaní ku dňu 19.3.2018 postúpená spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. na žalobcu.

11. Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.
12. Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.
13. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.
14. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie
 - a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
 - b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
 - d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.
15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase podpisu zmluvy (ďalej aj „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.
16. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.
17. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.
18. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.
19. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.
20. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.
21. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.
22. Súd zastavil konanie v časti, v ktorej žalobca vzal žalobu späť, a to v súlade s § 145 ods. 2 C.s.p., pričom vzhľadom na čas čiastočného späťvzatia žaloby (teda pred prvým pojednávaním), súd nezisťoval súhlas žalovanej, pretože aj na prípadný nesúhlas žalovanej by sa neprihliadalo v zmysle § 146 ods. 1 C.s.p.

23. Súd sa ďalej zaoberal zvyškom uplatneného nároku. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, na základe ktorej poskytol žalovanej úverový rámec, z ktorého žalovaná mohla opakovane čerpať finančné prostriedky podľa aktuálneho zostatku na úverovom účte. Zmluvné strany teda uzavreli osobitný typ zmluvy o úvere. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že právny predchodca žalobcu vystupoval pri uzatváraní uvedenej zmluvy ako veriteľ konajúci v rámci svojej podnikateľskej činnosti, kým žalovaná v zmluvnom vzťahu vystupovala ako fyzická osoba nepodnikateľ, ktorá uspokojovala svoje súkromné potreby, teda vystupovala ako spotrebiteľ. Zmluvný vzťah medzi stranami mal teda spotrebiteľský charakter, pričom v čase uzavretia zmluvy sa na zmluvu vzťahoval aj zákon o spotrebiteľských úveroch, keďže právny predchodca nepochybne poskytol žalovanej úver na kreditnú kartu. Uvedenú skutočnosť ani nikto nenamietal. V takomto prípade okrem úpravy zmluvy o úvere je potrebné skúmať, či práva a povinnosti zmluvných strán nie sú v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, a to najmä §§ 52 a nasl., ktoré obsahujú úpravu spotrebiteľských zmlúv, ako aj s ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch.

24. Súd sa však v prvom rade vysporiadal s otázkou aktívnej legitímácie. Pri skúmaní aktívnej vecnej legitímácie súd zisťuje, či žalobca je nositeľom práva vyplývajúceho z hmotného práva. Túto súd skúma vždy. V danom prípade ide o právo vyplývajúce zo zmluvy o úvere poskytnutého bankou, ktoré bolo postúpené tretej osobe, čiže v tomto prípade aktívna legitímácia úzko súvisí so splnením podmienok upravených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách (ďalej len „ZoB“).

25. V § 92 ods. 8 zákona o bankách sú upravené 2 základné podmienky pre možnosť banky postúpiť svoje pohľadávky tretej osobe, a to omeškanie dlžníka s plnením aspoň časti peňažného záväzku viac ako 90 dní a písomná výzva banky pred postúpením pohľadávky. V prípade postúpenia pohľadávok súd skúma, či pohľadávka bola skutočne postúpená. Ak pred postúpením pohľadávky musia byť splnené určité podmienky, je súd oprávnený skúmať aj splnenie týchto podmienok. Uvedené podmienky podľa § 92 ods. 8 ZoB sú podľa názoru súdu podmienkami, ktoré musia byť splnené, aby banka mohla pohľadávku postúpiť. V opačnom prípade banka postupuje pohľadávku v rozpore s právnou úpravou, čo spôsobuje jej neplatnosť a má to za následok aj nedostatok aktívnej legitímácie postupníka. Omeškanie žalovanej dlhšie ako 90 dní mal súd ku dňu postúpenia pohľadávky preukázané. Pokiaľ ide o splnenie druhej podmienky - výzvy pred postúpením pohľadávky, žalobca, ani jeho právny predchodca, nepredložili súdu žiaden doklad o tom, že by vyzvali žalovaného na úhradu dlhu pred postúpením pohľadávky. Práve táto výzva má slúžiť ako posledná možnosť pre dlžníka na odvrátenie postúpenia pohľadávky a zotrvanie v právnom vzťahu s bankou. Aj keď v § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je výslovne upravená lehota, kedy je potrebné výzvu pred postúpením pohľadávky zaslať, z logiky veci (vychádzajúc z účelu, ktorý sa týmto ustanovením má dosiahnuť, teda umožniť dlžníkovi odvrátiť postúpenie pohľadávky) je potrebné vyvodiť, že by malo ísť o výzvu v primeranom čase pred postúpením pohľadávky, aby dlžník skutočne aj mal reálnu šancu postúpenie odvrátiť (najmä ak sú pohľadávky banky postúpené inému subjektu, ktorým vo väčšine prípadov nie je banka). Ak totiž banka doručí dlžníkovi výzvu na zaplatenie dlhu a potom značnú dobu pohľadávku ani neuplatní na súde, ani s ňou inak nenaloží, nemôže dlžník po uplynutí dlhšieho časového obdobia (ako tomu bolo aj v tomto prípade) predpokladať alebo predvídať úmysel veriteľa pohľadávku postúpiť. Predžalobnú upomienku a v nej uvedenú výzvu na úhradu aktuálneho dlhu, teda výzvu doručovanú viac ako 2 roky pred účinnosťou postúpenia pohľadávky, nemožno považovať za výzvu doručovanú v primeranom čase pred postúpením pohľadávky. Doručenie alebo aspoň odoslanie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti súd nemal preukázané, pričom aj pri tejto listine platí, že bola vyhotovená viac ako 2 roky pred postúpením pohľadávky (a ak bola doručovaná, tak to platí aj o doručovaní), teda ani táto by nespĺňala podmienku zaslania v primeranej lehote pred postúpením pohľadávky. Súd teda nemal preukázané splnenie jednej z podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. V tomto smere zároveň súd poukazuje na rozhodovaciu líniu, ktorej sa pridávajú viaceré súdy vo svojich rozhodnutiach a ktoré písomnú výzvu pred postúpením pohľadávky považujú za jednu z podmienok na platné postúpenie pohľadávky banky (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19.05.2015, Krajského súdu v Prešove vo veciach sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29.05.2014, 19Co/194/2015, 4Co/145/2014, 5Co/159/2015, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/898/2014, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/147/2016 zo dňa 21.04.2016, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/574/2015 zo dňa 26.01.2016, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/460/2015 zo dňa 13.01.2016, sp. zn. 6Co/603/2015 zo dňa 22.03.2016, sp. zn. 17Co/251/2016 zo dňa 18.05.2016, sp. zn. 5Co/173/2017 zo dňa 20.9.2017, najnovšie aj rozhodnutia

Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.4.2018 a 7Cdo 26/2017 zo dňa 28.3.2018 a ďalšie).

26. Keďže v konaní nebolo preukázané, že žalobca platne nadobudol pohľadávku uplatnenú v tomto konaní od jeho právneho predchodcu, súd žalobu v prevyšujúcej časti, ktoré ostala predmetom sporu po čiastočnom zastavení konania, zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

27. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p. a § 256 ods. 1 C.s.p. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 5 386,01 eur. Čiastočné zastavenie konania procesne zaviniť žalobca, teda v tejto časti by mal žalovanej nahradiť trovy konania a v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá, teda v tejto časti bola žalovaná úspešná a trovy konania by jej mal nahradiť žalobca. Žalovaná by teda mala nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, ale keďže si trovy neuplatnila a ani zo spisu nevyplýva, že by jej nejaké trovy vznikli, súd rozhodol, že jej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.